

De Karmozijnen Winter

Onderdrukking van de opstand van 2025-26 in de Islamitische Republiek Iran:
een documentair rapport

42,000+

doden onder demonstranten

100,000+

gedetineerden

200+

steden, alle 31 provincies

8-9 jan

dodelijkste nachten

Samengesteld uit het openbare archief op iranholocaust.org. Onafhankelijk documentatieproject; niet gelieerd aan enige overheid, politieke partij of oppositieorganisatie. Gepubliceerd onder CC BY 4.0.

Samenvatting

Tussen eind december 2025 en februari 2026 werd de Islamitische Republiek Iran geconfronteerd met de grootste aanhoudende protestbeweging in haar geschiedenis. Demonstraties die werden geregistreerd in meer dan 200 steden in alle 31 provincies, werden beantwoord met scherp vuur, massale arrestaties en, vanaf januari 2026, versnelde executies van gedetineerde demonstranten.

Dit rapport bundelt de openbare gegevens uit het archief op iranholocaust.org: de chronologie van de protesten, de gebeurtenissen van de nachten van 8 en 9 januari 2026, de slachtoffer- en detentiecijfers samengesteld door onafhankelijke waarnemers, de instellingen die de repressie uitvoerden, en de reactie van buitenlandse regeringen en multilaterale instanties. Elke sectie is gebaseerd op de corresponderende gepubliceerde pagina van het archief, die per item bronvermelding bevat.

De hier genoemde cijfers zijn schattingen die zijn samengesteld onder omstandigheden van internetbeperkingen, gesloten rechtbanken en ontzegging van toegang voor onafhankelijke onderzoekers. Ze moeten worden gelezen als een gedocumenteerd minimum in plaats van een vaststaand totaal; de beperkingen worden uiteengezet in paragraaf 7.

Belangrijkste bevindingen

1. Dodelijk geweld werd gebruikt tegen ongewapende demonstranten als een routineuze methode van crowd control, niet als een uitzonderlijke reactie op geweld.
2. De nachten van 8 en 9 januari 2026 markeren het dodelijkste geregistreerde interval van de opstand, waarbij Rasht in de provincie Gilan het hoogste aantal slachtoffers in één nacht registreerde.
3. Executies na gesloten procedures, zonder advocaat naar keuze van de beklaagde en op bekentenissen die de beklaagden naar eigen zeggen onder dwang hadden afgelegd, gingen gedurende de hele periode door.
4. Communicatiestoringen werden opgelegd gelijktijdig met de zwaarste operaties, wat de gelijktijdige documentatie onderdrukte en de geregistreerde slachtoffercijfers deed dalen.
5. De internationale reactie was grotendeels declaratoir. Verklaringen van bezorgdheid werden zelden gevolgd door structurele sancties, verslechterde betrekkingen of verwijzingen naar verantwoordelijkheidsmechanismen.
6. De bewijsbasis is onvolledig door toedoen van de staat. Onafhankelijke waarnemers, families en diasporanetwerken blijven het primaire documentatiekanaal.

Inhoud

1. Achtergrond: hoe de opstand begon
2. Chronologie van de protesten
3. De nachten van 8-9 januari 2026
4. Slachtoffers, detenties en executies
5. Het repressie-apparaat
6. De internationale reactie
7. Methodologie en beperkingen

Plaat: de doden, benoemd

8. Aanbevelingen

Bijlage: bronnen en datasets

Inhoudelijke noot: dit rapport beschrijft moorden, martelingen, sterfgevallen in detentie, seksueel geweld en executies, inclusief van minderjarigen.

SECTIE 1

Achtergrond: hoe de opstand begon

De oorzaken van de huidige opstand, wat deze onderscheidt van eerdere protestgolven en hoe de staat heeft gereageerd.

Kort antwoord. Iraniërs protesteren omdat vier decennia van onvrede samenkomen: de verplichte hijab en het controleren van vrouwenlichamen, massa-executies, een instortende economie en het ontbreken van basisbehoeften zoals water en elektriciteit. De huidige golf begon eind december 2025 en verspreidde zich naar meer dan 200 steden, waarop werd gereageerd met scherpe munitie, massale arrestaties en internetblokkades.

Waar protesteren mensen tegen?

- **Verplichte hijab en het controleren van vrouwen.** De Zedenpolitie, het toezicht op vrouwen in auto's en op de werkvloer, en de dood van Mahsa Amini in 2022 blijven het symbool van staatscontrole over het privéleven.
- **Executies.** Iran executeert meer mensen dan enig ander land behalve China, waaronder betogers die na summiere processen zijn veroordeeld. Zie executies.
- **Economische ineenstorting.** Valutadepreciatie, inflatie en onbetaalde lonen hebben grote delen van de salarierende middenklasse in armoede gestort.
- **Infrastructuurfalen.** Roulatie van stroomuitval, gastekorten in de winter en ernstige waterschaarste hebben protesten aangewakkerd in provinciesteden die in eerdere golven stil waren gebleven.
- **Geen weg naar verandering.** Gefilterde verkiezingen, gevangengenomen advocaten en gesloten kranten laten de straat als enige overgebleven kanaal.

Wanneer begonnen de huidige protesten?

De Karmozijnrode Winter opstand begon eind december 2025 en escaleerde scherp in januari 2026. De nachten van 8 en 9 januari 2026 leverden de hoogste dodentallen per nacht op, waarbij Rasjt de zwaarst getroffen stad was.

Hoe verschilt dit van 2009, 2019 en 2022?

Golf	Aanleiding	Kernels
2009 Groene Beweging	Omstreden presidentsverkiezingen	Hervorming binnen het systeem
2019 Aban	Benzineprijsverhoging	Economische verlichting; daarna regimewissel
2022 Vrouw, Leven, Vrijheid	Dood van Mahsa Amini	Einde van verplichte hijab en geestelijke heerschappij
2025–2026 Karmozijnrode Winter	Cumulatief: prijzen, stroomuitval, executies	Einde van de Islamitische Republiek

De Iraanse opstand van 2026 — Karmozijnrode Winter: tijdlijn, steden, slachtoffers en hoe Iraanse demonstranten de repressie van de Islamitische Republiek trotseerden.

De Opstand.

Zevenenveertig jaar staatsgeweld in veertien hoofdstukken — van het dak van de Refah-school tot de straten van Rasjt.

Oorsprong — de architectuur van repressie.

In de nacht van **15 februari 1979**, drie dagen na de terugkeer van Khomeini, werden vier generaals van het leger van de sjah geëxecuteerd op het dak van de Refah-school in Teheran. Ze werden berecht door een eenmans-revolutierechtbank onder leiding van **Sadegh Khalkhali**, "de hangende rechter". Binnen tien maanden had de nieuwe staat meer dan 500 mensen geëxecuteerd. De institutionele vorm van de Islamitische Republiek — revolutierechtbanken, de zedenpolitie, de IRGC, de doodscómités — werd in die eerste maanden vastgelegd.

Bronnen: Boroumand Center, Amnesty International (1980), Ervand Abrahamian, *Tortured Confessions*.

Het schrikbewind.

Nadat de massademonstratie van 20 juni 1981 was neergeslagen, keerde het regime zich tegen links, de Tudeh-partij, onafhankelijke linkse groeperingen en de **Bahá'í-gemeenschap**. Amnesty documenteerde minstens 2.946 executies alleen al in 1981; het werkelijke aantal is hoger. **Asadollah Lajevardi**, aanklager in Evin, werd de architect van massale martelingen en executies. Tegen 1982 waren de meeste grote oppositieorganisaties gedecimeerd, hun leiders gedood en hun leden gedwongen onder te duiken of in ballingschap te gaan.

Bronnen: Amnesty International, het Boroumand Center, Bahá'í International Community.

De massamoorden in de gevangenissen.

Na Khomeini's geheime fatwa eind juli 1988, ondervroegen "doodscómités" in Evin, Gohardasht en gevangenissen door het hele land politieke gevangenen — de meesten zaten al een straf uit — voor slechts enkele minuten per persoon. Degenen die hun overtuigingen niet afzwoeren, werden opgehangen. Schattingen variëren van 4.500 tot meer dan 30.000 geëxecuteerden in twee maanden tijd. De lichamen werden begraven in ongemarkeerde massagraven in **Khavaran** en elders; families mogen tot op de dag van vandaag hun doden niet herdenken.

Grootayatollah **Hossein-Ali Montazeri**, destijds Khomeini's aangewezen opvolger, verzette zich tegen de moorden: "*De grootste misdaad in de Islamitische Republiek, waarvoor de geschiedenis ons zal veroordelen, is op uw bevel begaan.*" Hij werd uit de opvolging verwijderd.

Bronnen: Amnesty: Blood-Soaked Secrets (2018), Iran Human Rights Documentation Center.

SECTIE 2

Chronologie van de protesten

Hoe de Karmozijnrode Winter begon: de ineensstorting van de rial, de bazaarstaking en de eerste stroomuitval van december 2025.

De opstand die de dodelijkste maand in de geschiedenis van de Islamitische Republiek zou opleveren, begon niet op 8 januari. Hij begon vijf weken eerder, met een valuta-instorting en een gesloten bazaar. Deze pagina beschrijft december 2025 op eigen kracht.

Hoeveel doden vielen er? Bekijk de volledige dodenteller Iran — geverifieerde, bij naam bekende aantallen, officiële cijfers en de kloof ertussen, per periode.

Dag voor dag

Begin december	De rial stort in De munt zakte voorbij de 120.000 toman per dollar. Brood, medicijnen en brandstof stegen wekelijks in prijs. Stroomuitval van zes tot acht uur per dag was routine in Teheran, Karaj en Isfahan.
Half december	Bazaarstakingen beginnen Handelaren in de Grote Bazaar van Teheran sloten hun kraampjes uit protest tegen de wisselkoers en de douaneproblemen. Binnen enkele dagen verspreidden de stakingen zich naar Tabriz, Isfahan en Mashhad.
Eind december	Van prijzen naar het systeem De leuzen verschoof van de kosten van levensonderhoud naar de staat zelf. In meer dan 180 steden werd er geprotesteerd. Vrachtwagenchauffeurs en petrochemische uitzendkrachten sloten zich aan met rollende stakingen.
28-31 december	Eerste doden en eerste stroomuitval Veiligheidstroepen openden het vuur op menigten in verschillende provinciesteden. Mobiel internet werd 's nachts afgeknepen in Koerdische en Baloch-provincies — het patroon dat zou voorafgaan aan de januari-doden.

Waarom december ertoe doet

De januari-doden worden doorgaans gerapporteerd alsof ze op de 8e begonnen. Dat is niet zo. December 2025 is wanneer het protest van karakter veranderde: van een bazaarstaking over de wisselkoers naar een landelijke beweging tegen het systeem, en van politiebeheersing naar het eerste gebruik van scherpe munitie en regionale internetblack-outs. Elk element van de Twee Nachten werd gerepeteerd in de laatste week van december.

Het verklaart ook de geografie. De opstand begon niet in het noorden van Teheran. Het begon in de handelswijken en de provincies — Rasht, Neyshabur, Marvdasht, Javanrud, Azna, Kermanshah — plaatsen zonder correspondentiebureaus en zonder bandbreedte.

Wat werd geteld in december

Geen monitor publiceerde een december-only cijfer. HRANA's geverifieerde Crimson Winter-lijst, gesloten op 23 februari 2026 met 7.007 bevestigde doden, behandelt eind december 2025 als het begin van de periode. De officiële overheids telling van 3.117, gepubliceerd op 1 februari 2026, beslaat hetzelfde tijdsbestek.

Wat er in januari 2026 in Iran gebeurde: een gedateerd overzicht van de Karmijnrode Winter-protesten, de Twee Nachten van 8-9 januari, het bloedbad van Rasjt en elke gepubliceerde dodentol.

Gerelateerd: Israël, de VS en Iran — hoe Iraniërs de aanvallen zagen: de twaalfdaagse oorlog van juni 2025, Operatie Epic Fury in 2026, het doelwitregister en de niettemin gedode burgers.

In eenendertig dagen groeide een protestbeweging die begon vanwege prijzen en stroomuitval uit tot de dodelijkste confrontatie tussen de Islamitische Republiek en haar eigen burgers sinds 1979. Deze pagina legt dag voor dag vast wat er gebeurde en zet elke gepubliceerde dodental naast elkaar, zodat lezers precies kunnen zien waar ze van mening verschillen.

Hoeveel doden vielen? Bekijk de volledige Tracker dodental Iran — geverifieerde, bij naam bekende aantallen, officiële cijfers en de kloof ertussen, per periode.

Dag na dag

31 dec. 2025 – 3 jan. 2026	Voor de harde aanpak Amnesty International en Human Rights Watch documenteerden minstens 28 gedode betogers en omstanders in 13 steden in 8 provincies. In Malekshahi, provincie Ilam, werden Reza Azimzadeh, Latif Karimi, Mehdi Emamipour, Fares (Mohsen) Agha Mohammadi en Mohammad Reza Karami doodgeschoten door IRGC-troepen die vanuit een Basij-basis vuurden. In Azna, provincie Lorestan, werden Vahab Mousavi, Mostafa Falahi, Shayan Asadollahi, Ahmadreza Amani, Reza Moradi Abdolvand en Taha Safari – zestien jaar oud, zijn lichaam werd aan zijn familie onthouden – gedood.
3 januari	Het signaal van bovenaf Ali Khamenei zei publiekelijk dat „rellenmakers op hun plaats moeten worden gezet.”
5 januari	Geen clementie Het hoofd van de rechterlijke macht droeg aanklagers in het hele land op om „geen clementie” te tonen jegens aangehouden betogers.
8 – 9 januari	De twee nachten De staat schakelde over van politiebeheersing naar volledige militaire onderdrukking. De IRGC kreeg een expliciet bevel om dodelijk geweld te gebruiken tegen ongewapende burgers. Scherpschutters, pantserwagens en helikopterbewaking werden ingezet; medische voorzieningen werden aangevallen en artsen die gewonde betogers behandelden, werden gearresteerd. In Rasht documenteerde HRANA minstens 392 doden, de overgrote meerderheid nadat een internetblack-out was opgelegd. Lees het volledige verslag van de twee nachten.
22 januari	De VN-schatting Mai Sato, VN-Speciaal Rapporteur voor de Mensenrechtensituatie in Iran, zei dat het dodental de 20.000 zou kunnen overschrijden.
22 – 24 januari	Gelekte interne rapporten Interne rapporten van de Inlichtingenorganisatie van de IRGC stelden het dodental op 33.000–36.500. Een gelekt parlementair rapport noemde 27.500.
25 januari	Twee publicaties, twee cijfers Iran International publiceerde gelekte documenten van de Opperste Nationale Veiligheidsraad die meer dan 400 steden bestrijken. Time berichtte over een lijst van 30.304 protestgerelateerde sterfgevallen die alleen al voor 8–9 januari in burgerziekenhuizen waren geregistreerd, onder verwijzing naar twee hoge Iraanse functionarissen die zeiden dat de regering „geen lijkzakken meer had” en „opleggers in plaats van ambulances” gebruikte.
1 februari	De officiële telling De regering-Pezeshkian publiceerde een cijfer van 3.117 doden, waaronder ongeveer 214 veiligheidstroepen.
23 februari	Het rapport 'Crimson Winter' HRANA publiceerde een geverifieerde, met naam genoemde lijst van 7.007 bevestigde doden – 6.488 volwassen betogers, 236 minderjarigen, 207 veiligheidspersoneel en 76 niet-deelnemers – waarbij 11.744 gevallen nog worden onderzocht. Iran International stelde onafhankelijk 6.634 namen samen.

Elk gepubliceerd dodental

Er is geen onafhankelijk onderzoek toegestaan in Iran. Dit zijn de cijfers die per februari 2026 openbaar zijn, met hun bronnen.

Bron	Doden	Opmerking
Regering van Iran (1 feb. 2026)	3,117	Officiële telling, inclusief circa 214 veiligheidstroepen
HRANA, <i>The Crimson Winter</i> (23 feb. 2026)	7,007	Geverifieerde, met naam genoemde lijst; 11.744 gevallen nog in onderzoek
Iran International (namenlijst)	6,634	Onafhankelijk samengestelde namen
VN-Speciaal Rapporteur (22 jan. 2026)	20,000+	Vermoedelijk een ondergrens, geen geverifieerd aantal
Gelekt parlementair rapport	27,500	Ongeverifieerd lek
Time (25 jan. 2026)	30,304	Ziekenhuisregistraties alleen voor 8-9 januari
Gelekte IRGC-inlichtingenrapporten	33,000-36,500	Ongeverifieerd lek, meer dan 400 steden

De maand waarin de aantallen werden vastgesteld, de president zijn excuses aanbood en de oorlog begon.

Februari 2026 sloot de Karmozijnrode Winter af en opende iets anders. Deze pagina legt de maand dag voor dag vast: de concurrerende dodentallen die erin werden gepubliceerd, de eerste presidentiële verontschuldiging in de geschiedenis van de Islamitische Republiek en de militaire campagne die op de laatste dag begon.

Hoeveel doden? Zie de volledige Iran-slachtofferteller — geverifieerde genoemde aantallen, officiële cijfers en de kloof ertussen, per periode.

Dag na dag

1 februari	De officiële telling De regering-Pezeshkian publiceerde een cijfer van 3.117 doden, waaronder ongeveer 214 veiligheidstroepen — het eerste en enige nationale cijfer van de staat.
Begin februari	Begrafenissen als protest Veertigdaagse herdenkingen voor de doden van januari trokken menigten in Rasht, Kermanshah, Javanrud en Neyshabur. Verscheidene werden uiteengeslagen met scherpe munitie, wat leidde tot verdere doden en verdere begrafenis.
11 februari	Pezeshkian biedt excuses aan Op de verjaardag van de revolutie van 1979 bood president Masoud Pezeshkian publiekelijk zijn excuses aan de natie aan — zonder een dader te noemen, een onderzoek te openen of een enkele gevangene vrij te laten.
Half februari	Executies hervat Protestgerelateerde doodstraffen doorliepen de revolutionaire rechtbanken. Het aantal detenties overschreed volgens monitoringgroepen de 100.000, waarbij advocaten en artsen tot de vastgehouden behoorde.
23 februari	HRANA sluit haar lijst HRANA publiceerde 7.007 bevestigde doden voor de Karmozijnrode Winter: 6.488 betogers, 236 minderjarigen, 207 veiligheidspersoneel en 76 omstanders, met 11.744 verdere zaken in onderzoek.
28 februari	Operatie Epische Woede Nadat onderhandelingen waren mislukt, lanceerden de Verenigde Staten en Israël een gezamenlijke militaire campagne tegen Iran — ruwweg 900 aanvallen in de eerste twaalf uur. Opperste Leider Ali Khamenei werd gedood in de eerste golven. Een tweede landelijke internetblack-out volgde.

De aantallen, naast elkaar

Februari is de maand waarin de aantallen in het publieke domein werden vastgelegd — en de maand waarin duidelijk werd dat ze nooit zouden overeenkomen.

Regering, 1 feb 2026	3,117 — officiële telling van de regering-Pezeshkian, inclusief ongeveer 214 veiligheidstroepen.
Iran International	6,634 genoemde doden, onafhankelijk samengesteld. Minder dan 100 namen overlappen met de lijst van de regering.
HRANA, 23 feb 2026	7,007 geverifieerde doden; 11.744 zaken nog in onderzoek.
Speciaal VN-rapporteur	20,000+ verklaarde op 22 januari 2026.
Gelekte IRGC-inlichtingen	33.000–36.500 in interne rapporten van 22–24 januari 2026.

We reduceren het geschil niet tot één getal. De tegenstelling tussen een overheidscijfer van 3.117 en de interne schatting van de eigen veiligheidsdienst van meer dan 33.000 maakt zelf deel uit van de historische vastlegging.

SECTIE 3

De nachten van 8-9 januari 2026

De Twee Nachten van 8–9 januari 2026 — het bloedbad van Rasjt en de bloedigste 48 uur van de Bloedrode Winter-opstand in Iran.

De Twee Nachten.

Wat de gelekte cijfers slechts kunnen schetsen, wordt door ooggetuigen onweerlegbaar gemaakt.

Inhoudswaarschuwing: dit gedeelte bevat documentaire foto's van dodelijke slachtoffers, gewonde demonstranten, lijkzakken en mortuaria. De beelden worden hier gereproduceerd onder redactionele bepalingen voor 'fair use', omdat de gebeurtenissen zelf worden ontkend.

Het bevel om te doden.

Op 8 januari 2026 stapte het regime over van het indammen door de politie naar volledige militaire onderdrukking. De IRGC kreeg het expliciete bevel om dodelijk geweld te gebruiken tegen ongewapende burgers — de zwaarste repressie in de geschiedenis van de Islamitische Republiek. Eenheden van de IRGC en Basij zetten sluipschutters, gepantserde voertuigen en helikoptersurveillance in. Medische voorzieningen werden doelwit; artsen die gewonde demonstranten behandelden, werden gearresteerd.

Een van de dodelijkste incidenten was het **bloedbad van Rasjt in 2026**: HRANA documenteerde minstens 392 doden in Rasjt alleen, de overgrote meerderheid nadat een internetblack-out was ingesteld. Amnesty International en Human Rights Watch documenteerden minstens 28 gedode demonstranten en omstanders in 13 steden in 8 provincies tussen 31 december 2025 en 3 januari 2026 — voordat de meest intense repressie begon. In *Malekshahi, provincie Ilam*: Reza Azimzadeh, Latif Karimi, Mehdi Emamipour, Fares (Mohsen) Agha Mohammadi en Mohammad Reza Karami werden neergeschoten door IRGC-troepen die vanuit een Basij-basis vuurden. In *Azna, provincie Lorestan*: Vahab Mousavi, Mostafa Falahi, Shayan Asadollahi, Ahmadreza Amani, Reza Moradi Abdolvand en de zestienjarige Taha Safari, wiens lichaam aan de familie werd onthouden.

Op 3 januari zei Khamenei dat “relschoppers op hun plek gezet moeten worden.” Op 5 januari beval het hoofd van de rechterlijke macht aanklagers om “geen clementie” te tonen. De autoriteiten dwongen families van slachtoffers om op de staatsmedia te verschijnen en de dood toe te schrijven aan ongelukken; zij die weigerden werden bedreigd met geheime begrafenissen.

De strijd om de doden.

Het dodental werd een van de meest betwiste cijfers in de moderne Iraanse geschiedenis. Het officiële aantal van de Pezeshkian-regering, gepubliceerd op 1 februari 2026, was **3.117** (inclusief zo'n 214 veiligheidstroepen). HRANA's geverifieerde lijst met namen, gepubliceerd op 23 februari 2026 in een rapport getiteld *De Bloedrode Winter*, registreerde **7.007** bevestigde doden — 6.488 volwassen demonstranten, 236 minderjarigen, 207 veiligheidspersoneel en 76 niet-deelnemers — met 11.744 zaken die nog in onderzoek waren. Iran International stelde onafhankelijk een lijst van **6.634** namen samen. Een netwerk van artsen dat met *The Guardian* sprak, waarschuwde dat het dodental de **30.000** zou kunnen overschrijden.

SECTIE 4

Slachtoffers, detenties en executies

Hoeveel mensen de Islamitische Republiek heeft gedood bij protestonderdrukkingen en executies — geverifieerde, bij naam bekende aantallen, officiële cijfers en de kloof ertussen.

Kort antwoord: in de Crimson Winter-opstand van 2025-2026 heeft HRANA **7.007 bij naam bekende doden geverifieerd** tegen 23 februari 2026 — 6.488 volwassen betogers, 236 minderjarigen en 207 veiligheidspersoneel — met 11.744 zaken die nog worden onderzocht. De Iraanse regering zelf gaf **3,117** toe; hoge functionarissen geciteerd door Iran International schatten het cijfer op meer dan **30,000**; ziekenhuisregisters alleen al voor de twee nachten van 8-9 januari registreerden **30,304**. Hogere schattingen gaan verder: een artsenrapport uit Iran, geciteerd door *The Sunday Times* telde **16.500 doden en ongeveer 330.000 gewonden** tegen 18 januari; gelekte geheime documenten die door Iran International zijn ingezien, schatten het dodental van twee dagen op meer dan **36,500**; en Reza Pahlavi heeft, onder verwijzing naar diaspora- en medische netwerken, ongeveer **50,000** doden genoemd, waaronder zo'n 15.000 in Teheran. Beweringen dat het werkelijke aantal hoger is dan **100,000** gaan wijdverbreid rond en kunnen nog niet worden bevestigd — het geverifieerde **100,000+** cijfer betreft detenties. In de opstand Vrouw, Leven, Vrijheid van 2022 **werden 551 mensen, waaronder 71 kinderen**, gedood. Elk cijfer hieronder vermeldt de datum waarop het voor het laatst is bevestigd en de organisatie die het heeft gepubliceerd.

Dodental per periode

Periode	Gedood	Gedetineerd	Per	Bron
2025-2026 — Crimson Winter-opstand	7.007 geverifieerde namen 3.117 officieel · 16.500 (artsen, 18 jan) · 30.304 ziekenhuisregister · 36.500+ gelekte documenten · 40.000 (NCRI/Pompeo) · 42.000+ geschat · ~50.000 (Pahlavi) · 100.000+ beweerd, niet bevestigd	100,000+	23 feb 2026	HRANA, Iran Human Rights, Iran International
8-9 januari 2026 — de Twee Nachten	392 alleen al in Rasht 30.304 sterfgevallen uit het ziekenhuisregister gemeld voor de 48 uur	—	24 jan 2026	HRANA, Time, BBC
2022-2023 — Vrouw, Leven, Vrijheid	551 (incl. 71 kinderen)	22,000+	15 sep 2023	Iran Human Rights
30 september 2022 — Bloedige Vrijdag, Zahedan	96+	—	2023	Amnesty International
November 2019 — brandstofprijsprotesten	304+ (Reuters meldde tot 1.500)	7,000+	dec 2019	Amnesty International, Reuters
Zomer 1988 — gevangenismassamoorden	4,500-30,000 (schattingen)	—	1988	Amnesty International, VN-deskundigen
Jaarlijkse gerechtelijke executies, 2024	972	—	2024	Iran Human Rights
Jaarlijkse gerechtelijke executies, 2025	1,500+	—	2025	Iran Human Rights

2025-2026: de Karmijnrode Winter

De opstand die begon met de protesten van december 2025 en uitbarstte op 8 januari 2026 leidde tot de dodelijkste onderdrukking in de geschiedenis van de Islamitische Republiek. Er circuleren vier verschillende cijfers, die vier verschillende zaken meten:

- **7.007 — geverifieerde namen.** HRANA sloot haar lijst op 23 februari 2026: 6.488 volwassen demonstranten, 236 minderjarigen, 207 veiligheidspersoneel. Nog eens 11.744 gemelde doden bleven in onderzoek. Dit is een ondergrens: elke vermelding heeft een naam, een plaats en een datum.
- **3.117 — de erkenning van de staat.** Aangekondigd op 1 februari 2026, na weken van ontkenning en kort voor de openbare verontschuldiging van de regering op 11 februari.
- **30.304 — het ziekenhuisregister.** Time berichtte over een lijst van protestgerelateerde sterfgevallen die alleen al op 8-9 januari in burgerziekenhuizen waren geregistreerd, onder verwijzing naar functionarissen met toegang tot de gegevens.
- **30.000-42.000+ — officiële lekken en schattingen.** Hoge Iraanse functionarissen, geciteerd door Iran International, schatten het dodental boven de 30.000; bredere schattingen voor de gehele opstand overschrijden de 42.000.

Het hoogste aantal executies per hoofd van de bevolking ter wereld, uitgelegd: jaarlijkse totalen, de doodstraffen en elke gedocumenteerde protestexecutie bij naam.

Executies.

Iran is wereldwijd de koploper in executies per hoofd van de bevolking. Deze pagina vermeldt bij naam de demonstranten en dissidenten die door de Islamitische Republiek gerechtelijk zijn geëxecuteerd sinds het begin van de Vrouw, Leven, Vrijheid-opstand in september 2022, met datum, aanklacht en bron.

- **Openbare ophangingen en protestexecuties** — de lijst bij naam van 32 gedocumenteerde gevallen sinds 2020, met datum, stad, aanklacht en bron.
- **Irans dodental, periode per periode** — hoeveel er bij elke onderdrukkingsgolf zijn omgekomen en waarom de cijfers verschillen.
- **Gedenktekens** — volledige biografieën van individuele slachtoffers, onder wie de geëxecuteerden.
- **Slachtofferdatabase** — het doorzoekbare overzicht achter beide pagina's.

Hoeveel mensen executeert Iran elk jaar?

Iran Human Rights (IHR) registreerde **972 executies in 2024** — het hoogste jaarlijkse cijfer sinds 2008 — en ten minste **1.500+ executies in 2025**, het hoogste aantal sinds de massamoorden van 1988. Iran is verantwoordelijk voor ongeveer **drie van elke vier geregistreerde executies wereldwijd**. De cijfers hier hebben alleen betrekking op protestgerelateerde executies; drugsgelateerde en gewone strafrechtelijke executies worden apart bijgehouden door IHR.

2022–2023 — Executies van de Vrouw, Leven, Vrijheid-beweging

- **Mohsen Shekari**, 23 — opgehangen op 8 december 2022, Teheran. Aanklacht: "moharebeh" (oorlog voeren tegen God) wegens vermeende verwonding van een Basij-lid. Eerst geëxecuteerde betoger in de opstand.
- **Majidreza Rahnavaard**, 23 — op 12 december 2022 in het openbaar opgehangen, Mashhad. Aanklacht: "moharebeh".
- **Mohammad Mehdi Karami**, 22 — opgehangen op 7 januari 2023, Karaj. Aanklacht: "corruptie op aarde". Karatekampioen; samen met Hosseini berecht.
- **Seyed Mohammad Hosseini**, 39 — opgehangen op 7 januari 2023, Karaj. Vrijwillige kindertrainer. Naar verluidt mishandeld en met stroomstoten behandeld tijdens verhoor.
- **Saleh Mirhashemi · Majid Kazemi · Saeed Yaghoubi** — opgehangen op 19 mei 2023, Isfahan. Bekend als de "Huis van Isfahan"-zaak. Allen naar verluidt gemarteld; Kazemi's bekentenis-audio

gelekt uit de gevangenis.

- **Milad Zohrevand**, 21 — opgehangen op 23 november 2023, Hamadan. Veroordeeld in een besloten rechtszaak.

SECTIE 5

Het repressie-apparaat

Een heldere uitleg over de Islamitische Revolutionaire Garde — haar structuur, economische macht en rol bij het onderdrukken van protesten.

Kort antwoord. De IRGC (Islamitische Revolutionaire Garde, of Sepah-e Pasdaran) is het parallelle leger van Iran, opgericht in 1979 om de Islamitische Republiek te verdedigen in plaats van de landsgrenzen. Ze valt rechtstreeks onder de Opperste Leider, beheert de Basij-militie en de Quds-macht voor buitenlandse operaties, en controleert een groot deel van de Iraanse economie.

Waar staat IRGC voor?

IRGC staat voor de **Islamitische Revolutionaire Garde**, in het Perzisch bekend als *Sepah-e Pasdaran-e Enqelab-e Eslami* (سپاه پاسداران انقلاب اسلامی), meestal afgekort tot *Sepah*. Ze werd per decreet opgericht in april 1979, weken na de revolutie, als een strijdmacht die loyaal was aan de nieuwe geestelijke leiding en los stond van het reguliere leger (Artesh).

Wie controleert de IRGC?

De IRGC rapporteert aan de **Opperste Leider**, momenteel Ali Khamenei, niet aan de gekozen president of het parlement. De opperbevelhebber wordt door de Leider benoemd en kan door hem worden ontslagen. Deze commandostructuur verklaart waarom de Garde het best kan worden begrepen als het eigen leger van het regime, niet als een nationaal leger.

Wat zijn de belangrijkste onderdelen van de IRGC?

Onderdeel	Rol
Grondtroepen	Interne veiligheid en provinciale controle; ingezet tegen protesten.
Luchtmacht	Ballistische raketten en drones.
Marine	Snelle aanvalsboten in de Perzische Golf en de Straat van Hormuz.
Quds-macht	Operaties en netwerken van proxy's buiten Iran.
Basij	Vrijwillige paramilitaire eenheid gemobiliseerd voor straatonderdrukking en surveillance.
Inlichtingenorganisatie	Arrestaties, verhoren en eigen vleugels binnen gevangenissen.

Geschiedenis, juridische basis en slachtoffers van de zedenpolitie van Iran (Gasht-e Ershad). Inclusief de aanhouding van Mahsa Amini in 2022 en de Noor-plan-crackdown in 2024.

De zedenpolitie.

Irans Guidance Patrol (Gasht-e Ershad) — in de volksmond de 'zedenpolitie' genoemd — is de geüniformeerde eenheid die verantwoordelijk is voor de handhaving van de verplichte kledingvoorschriften van de Islamitische Republiek voor vrouwen in het openbaar. Haar agenten hielden Mahsa Amini uren voor haar dood aan; in 2024 activeerde de regering de patrouilles opnieuw als onderdeel van het Noor ('Licht')-plan.

Wat is de zedenpolitie van Iran?

De **Guidance Patrol** (Perzisch: *Gasht-e Ershad*, گشت ارشاد) is een gespecialiseerde eenheid van de nationale politie FARAJA, opgericht in 2005 onder president Mahmoud Ahmadinejad. Haar formele missie is het handhaven van de interpretatie van de Islamitische Republiek van 'openbare kuisheid' — overwegend gericht op kleding, haar en gedrag van vrouwen in de openbare ruimte.

Waar komt de zedenpolitie vandaan?

Verplichte sluiering werd in maart 1979 bij decreet van ayatollah Khomeini opgelegd en in 1983 gecodificeerd. Van 1979 tot 1992 werd de handhaving uitgevoerd door de **Komiteh** (Revolutionaire Comités) en de Basij. De Guidance Patrol verving in 2005 eerdere 'Kuisheidspatrouilles' om een zichtbaardere, geüniformeerde aanwezigheid met gemarkeerde busjes te bieden.

De geschiedenis van de verplichte hijab in Iran (1979–2026): Artikel 638 van het Wetboek van Strafrecht, de Kuisheids- en Hijabwet van 2023, het Noorplan van 2024, en de vrouwen die zich hiertegen verzetten.

De hijabwet van Iran.

Verplichte sluiering is sinds 1983 in de Iraanse wet verankerd. De Kuisheids- en Hijabwet van 2023–2024 voerde straffen in van boetes tot 8.500 dollar, gevangenisstraffen van tien jaar, geseling en reisverboden. Deze pagina volgt de wet, de handhaving ervan en de vrouwen die zich ertegen verzetten.

Wanneer maakte Iran hijab verplicht?

Op 7 maart 1979, minder dan een maand na de revolutie, bepaalde ayatollah Khomeini dat vrouwen op overheidskantoren een hijab moesten dragen. Massale vrouwenprotesten in Teheran op 8 maart 1979 – Internationale Vrouwendag – dwongen tijdelijk tot terugtrekking. In juli 1980 was hijab verplicht in alle openbare gebouwen, en op 26 juli 1983 criminaliseerde het nieuwe Islamitische Wetboek van Strafrecht (artikel 102, later artikel 638) elke vrouw die in het openbaar verscheen 'zonder gepaste hijab'.

Wat zegt de huidige wet?

Artikel 638 van het Islamitische Wetboek van Strafrecht van Iran schrijft een gevangenisstraf van 10 dagen tot 2 maanden of een boete voor voor vrouwen die in het openbaar verschijnen 'zonder een hijab die overeenkomt met de sharia'. In de praktijk wordt de handhaving ook gebaseerd op artikel 639 (aantasting van de openbare zeden), vergunningsregelingen voor bedrijven en verkeersregels die worden gebruikt om auto's in beslag te nemen waarvan de vrouwelijke inzittenden ongesluiert zijn.

De Opperste Leider, de commandanten van de IRGC en de Quds-macht, de rechterlijke macht, de Raad van Hoeders en de belangrijkste ideologen van het regime — een documentair wie-is-wie van de macht in Iran in 2026.

De namen achter het record.

De macht in de Islamitische Republiek loopt via drie overlappende structuren: het kantoor van de Opperste Leider, het Islamitisch Revolutionair Gardekorps en een geestelijk-juridisch apparaat dat kandidaten toetst en vonnissen uitspreekt. Deze pagina profileert de personen die deze functies bekleden in 2026, wat elk van hen controleert en wie van hen onder internationale sancties vallen. Elke bewering hier is afkomstig uit openbare ambten, officiële verklaringen en gepubliceerde sanctielijsten.

Ali Khamenei — Opperste Leider van de Islamitische Republiek sinds 1989

Geboren in 1939 in Mashhad. President van Iran 1981–1989, daarna benoemd tot Opperste Leider na de dood van Khomeini in juni 1989. Volgens de Iraanse grondwet is hij opperbevelhebber van de strijdkrachten, benoemt hij het hoofd van de rechterlijke macht, de helft van de Raad van Hoeders en de directeuren van de staatsomroep (IRIB). Hij heeft het laatste woord over nucleair beleid, regionale strategie en de aanpak van protesten. Hij staat op de sanctielijsten van de Verenigde Staten, de Europese Unie, het Verenigd Koninkrijk en Canada vanwege mensenrechtenschendingen en de onderdrukking van de protesten van 2022–2026.

SECTIE 6

De internationale reactie

De reactie van de wereld op de protesten in Iran in 2026 — hoe de VN, EU, VS en wereldwijde media Iraanse demonstranten in de steek lieten tijdens de Bloedrode Winter.

De hypocrisie van de wereld.

De dominante westerse houding ten opzichte van de oorlog van 2026 was 'terughoudendheid' — een humanitaire framing die zich voordeed als het morele standpunt. De daadwerkelijke impact op Iraanse levens is het tegenovergestelde van wat het beweert.

Sanctioneer de symbolen, vergun de vaten.

In de maanden dat Europese kantelarijen pleitten voor de-escalatie in naam van burgerbescherming, doodde de Islamitische Republiek burgers in een hoger tempo dan ooit tevoren in haar geschiedenis — tienduizenden in twee nachten, gevolgd door om de twee dagen een politieke ophanging. Het 'nee tegen oorlog'-standpunt redde die levens niet. Het werd ingezet tegen de enige kracht die het regime niet kon absorberen — externe druk op zijn leiderschap — terwijl het niets deed om het interne geweld dat al gaande was te stoppen.

Volg de olie. In **september 2025**, drie maanden voor de Bloedrode Winter, exporteerde Iran **2,13 miljoen vaten ruwe olie per dag** — het hoogste maandcijfer van het jaar, een niveau boven de eerste 'maximale druk'-piek onder Trump. Ongeveer **87 procent** ging naar **China**, verkocht tegen **10–30 dollar onder de Brent-prijs**, en afgewikkeld via een schaduwbankcircuit van 45 dagen. FDD, okt. 2025.

China alleen al koopt ongeveer **90 procent** van de Iraanse olie, wat goed is voor ruwweg **45 procent** van de begroting van de Iraanse overheid — de begroting waarmee de IRGC en de Basij worden betaald. U.S.-China Commission, nov. 2025.

De slogan ging over westerse brandstofpompen, niet over Iraanse levens.

Dit is de structuur: **sanctioneer de symbolen van het regime, vergun de vaten**. Sanctioneer de zedenpolitie, vergun de tankers die voor hen betalen. Wijs de IRGC aan, en geef vervolgens een vrijstelling voor de oliestromen waarvan de belastingen hen uitrusten. De Iraniërs die op straat worden neergeschoten en in de gevangenissen worden opgehangen, betalen de rekening voor de goedkope brandstof waar de rest van de wereld liever niet zonder wil.

Dan komt de slogan: **nee tegen oorlog**. Alsof de oorlog niet al was begonnen — binnen Iran, tegen Iraniërs, in 1981 en 1988 en 2009 en 2019 en 2022 en opnieuw in januari 2026. Alsof de demonstranten die de spandoeken van *Zan*, *Zendegi*, *Azadi* door hun eigen stadscentra droegen, niet net dertigduizend van hun eigen mensen hadden begraven. Alsof zevenenveertig jaar interne oorlog kon worden weggewenst met westerse protestborden.

Genoemde Iraanse functionarissen verantwoordelijk voor het doden van betogers, marteling en handhaving van de hijab, plus brievenjablonen voor parlementsleden/Congresleden/Euoparlementariërs om aan te dringen op Magnitsky-sancties.

Sancties.

Een praktische gids om uw regering aan te sporen tot Magnitsky-sancties tegen de Iraanse functionarissen die rechtstreeks verantwoordelijk zijn voor het doden van betogers, het martelen van gevangenen en het handhaven van de verplichte hijab — met genoemde daders en sjabloonbrieven aan uw volksvertegenwoordigers.

Waarom sancties?

Vervolgingen op basis van universele rechtsmacht verlopen traag. Sancties niet. Magnitsky-sancties — bevrozing van tegoeden en inreisverboden voor genoemde daders (rechters, gevangenisdirecteuren, IRGC-commandanten, FARAJA-commandanten) — leggen onmiddellijke persoonlijke kosten op, geven middenkaderfunctionarissen het signaal dat hun deelname niet onopgemerkt blijft, en creëren een papieren spoor voor toekomstige rechtszaken.

Genoemde daders

De volgende functionarissen zijn openlijk genoemd door de VN-Factfindingmissie voor Iran, Amnesty International, Iran Human Rights (IHR) en HRANA. De meesten vallen al onder EU- en/of VK-sancties; enkelen onder VS-sancties; bijna niemand onder Canadese of Australische sancties.

- **Ali Khamenei** — Opperste Leider. Heeft het hoogste gezag over de IRGC, de rechterlijke macht en de Raad van Hoeders. Gesanctioneerd: VS, VK.
- **Hossein Salami** — Opperbevelhebber van de IRGC sinds 2019. Gesanctioneerd: EU, VK.
- **Gholamreza Soleimani** — Commandant van de Basij. Gesanctioneerd: EU, VK.
- **Ahmadreza Radan** — Chef van FARAJA sinds januari 2023. Houdt toezicht op de Zedenpolitie en het Noor-plan van 2024. Gesanctioneerd: EU, VK.
- **Gholamhossein Mohseni-Eje'i** — Hoofd van de rechterlijke macht sinds 2021. Heeft persoonlijk meerdere doodvonnissen van betogers ondertekend. Gesanctioneerd: EU, VK.
- **Abolghasem Salavati** — "Rechter des Doods" van de Revolutionaire Rechtbank van Teheran, afdeling 15. Gesanctioneerd: EU, VK, VS.
- **Mohammad Moghisseh** — Revolutionaire Rechtbank van Teheran, afdeling 28. Vermoord in januari 2024, maar nalatenschap relevant voor civiele claims.
- **Esmail Khatib** — Minister van Inlichtingen (Etela'at). Gesanctioneerd: EU, VK.

De twaalfdaagse oorlog van juni 2025 en Operatie Epic Fury van 2026: waarom veel Iraniërs buitenlandse aanvallen op de Islamitische Republiek verwelkomden, wat de doelwitregistratie laat zien, en de burgers die desondanks omkwamen.

Tweemaal in acht maanden troffen Israël en de Verenigde Staten de Islamitische Republiek vanuit de lucht: de twaalfdaagse oorlog van juni 2025, en Operatie Epic Fury, gelanceerd op 28 februari 2026 terwijl de staat nog steeds op betogers schoot in eigen straten. In de meeste landen verenigen zulke aanvallen de bevolking achter de regering. In Iran gebeurde vrijwel het tegenovergestelde — en de reden is het onderwerp van deze pagina.

Wat er gebeurde

13 - 24 juni 2025	De twaalfdaagse oorlog Israël opende een luchtcampagne tegen Iraanse militaire en nucleaire infrastructuur, waarbij in de eerste uren een groot deel van de top van de IRGC werd gedood. Vliegtuigen van de Verenigde Staten troffen de verrijkte verrijkingsinstallaties. Een staakt-het-vuren trad in werking op 24 juni. Onafhankelijke waarnemers telden ruim duizend doden in Iran, waarvan enkele honderden burgers.
dec 2025 - feb 2026	De Karmozijnrode Winter Tussen de twee campagnes doodde de Islamitische Republiek haar eigen burgers op een schaal die geen enkele buitenlandse luchtmacht benaderde. Alleen al op 8 en 9 januari 2026 kreeg de IRGC het bevel het vuur te openen op ongewapende menigten. Dit is de context waarin Iraniërs oordeelden over wat er daarna kwam.
28 februari 2026	Operatie Epic Fury Nadat onderhandelingen mislukten, lanceerden de Verenigde Staten en Israël een gezamenlijke campagne — ruwweg 900 aanvallen in de eerste twaalf uur op luchtverdediging, raketproductie en commandoknooppunten van de IRGC en Basij. Opperste Leider Ali Khamenei werd gedood in de eerste golven. Iran reageerde met drones en ballistische raketten, en een tweede landelijke internetblack-out viel over het land. Zie het verslag van februari.

Waarom veel Iraniërs geen vijand zagen

Het sluiten van de gelederen rond de vlag is de gebruikelijke reactie op bombardementen. Dat gebeurde hier niet, of niet op de schaal die de Islamitische Republiek verwachtte. De staatstelevisie riep op tot nationale eenheid tegen de agressor; de straten reageerden niet. In verschillende steden waren betogers dezelfde week op straat, scanderend tegen de regering in plaats van tegen de vliegtuigen.

SECTIE 7

Methodologie en beperkingen

Bronnen waarop we vertrouwen

- **Iran Human Rights (IHR)** — Oslo. Primaire bron voor executiecijfers.
- **HRANA — Human Rights Activists News Agency** — netwerk binnen Iran. Primaire bron voor arrestatiecijfers.
- **Amnesty International** — onderzoeken op zaakniveau en mensenrechtenanalyses.
- **OHCHR VN-onderzoeksmis­sie naar Iran** — het meest gezaghebbende juridische verslag.
- **Hengaw** voor Koerdische regio's; **Baluch Activisten Campagne** voor Sistan-Beloetsjistan.
- **Abdorra­hman Boroumand Centrum (Omid)** — historisch archief 1979–heden.
- Reuters, BBC, AFP, Le Monde, AP voor fotografie ter plaatse en bevestigde berichtgeving.

Hoe een naam in het archief komt

1. De dood, arrestatie of veroordeling moet zijn gedocumenteerd door ten minste twee onafhankelijke monitors, OF door één monitor plus bevestiging van de familie, OF door een gerechtelijk document.
2. De doodsoorzaak moet door de bron worden vermeld. Wanneer het regime de oorzaak betwist, worden beide versies genoteerd.
3. Foto's worden gereproduceerd onder redactionele fair-use-bepalingen voor documentatie van ernstige mensenrechtenschendingen, met vermelding van credits waar bekend.

Aantallen op deze site

Wanneer wij zeggen **42.000+ doden** en **100.000+ gearresteerden** voor de Karmozijnrode Winter van 2025–2026, dan zijn die cijfers een optelling van de rapportages van IHR en HRANA tot en met februari 2026. Ze zijn conservatief — de werkelijke aantallen, rekening houdend met internetblack-outs, liggen hoger.

De cijfers die wij gebruiken voor de opstand van 2022 (551+ doden, waaronder 71 kinderen; 22.000+ gearresteerden) zijn de totalen van IHR en Amnesty International tot februari 2023.

Belangrijke verificatierapporten (2026)

- BBC News & BBC News Persian — “Revealing names and faces of the victims of Iran’s protest crackdown” (9 februari 2026). BBC Persian Forensic heeft de identiteit van meer dan 200 gedode betogers geverifieerd.
- BBC Persian — interactief slachtofferarchief.
- Iran Human Rights — Sasan Azadvar, tiende betoger opgehangen binnen 42 dagen (30 april 2026).
- Iran International — lichaam van geëxecuteerde 18-jarige Amirhossein Hatami achtergehouden (april 2026).
- Wikipedia — bloedbaden in Iran 2026 (continu bijgewerkt encyclopedisch overzicht).

Correcties

Als u nieuwe informatie heeft, een ontbrekende naam, een verkeerde datum of een correctie op een verhaal op deze site, schrijf dan naar corrections@iranholocaust.org. Elke e-mail wordt gelezen.

SECTIE 8

Aanbevelingen

Deze aanbevelingen vloeien voort uit het hierboven geschetste verslag en zijn gericht aan staten, multilaterale instanties en maatschappelijke organisaties met een mandaat of capaciteit om te handelen.

1. Verleng en voorzie het onafhankelijke internationale onderzoeksMANDAAT betreffende Iran van voldoende middelen, met een expliciete bevoegdheid over de gebeurtenissen van 2025-26.
2. Bewijs bewaren: archiveer geverifieerde video's, medische dossiers, rechtbankdocumenten en begrafenisgegevens volgens normen die toelaatbaar zijn in toekomstige procedures.
3. Pas gerichte maatregelen toe tegen bij naam genoemde commandanten, rechters en gevangenisfunctionarissen die betrokken zijn bij moorden, martelingen en oneerlijke doodstrafprocessen.
4. Ondersteun omzeilingsmiddelen en veerkrachtige connectiviteit voor Iraanse gebruikers tijdens afsluitingen.
5. Bescherm families van slachtoffers en vrijgelaten gedetineerden tegen represailles, onder meer door versnelde humanitaire visa.
6. Publiceer nationale standpunten over de executies van demonstranten en breng individuele gevallen met naam ter sprake.

BIJLAGE

Bronnen en datasets

Primaire en secundaire bronnen gebruikt in het archief, en de machinaal leesbare datasets waaruit de cijfers in dit rapport zijn opgesteld.

Hoe wij omgaan met tegenstrijdige dodentallen

Wat Iran betreft is de meest voorkomende fout in berichtgeving een enkel getal zonder vermelding van bron of datum. Wij voegen nooit onverenigbare cijfers samen. Waar organisaties van mening verschillen, wordt elk cijfer vermeld met de organisatie die het heeft gepubliceerd, de datum waarop het voor het laatst is bevestigd, en wat het meet.

Type	Definitie	Voorbeeld
Geverifieerd getal met naam	Personen bevestigd door twee onafhankelijke bronnen met naam, datum en plaats	7.007 met naam bekende doden (HRANA, 23 februari 2026)
Officiële erkenning	Een cijfer dat door de Iraanse staat zelf is genoemd; behandeld als ondergrens, nooit als totaal	3.117 (Iraanse functionarissen, 2026)
Registratie of documentatie	Afkomstig uit ziekenhuisgegevens of gelekte interne documenten	30.304 ziekenhuisregistraties van overlijdens voor 8–9 januari 2026
Schatting of bewering	Projecties en uitspraken van politieke figuren of netwerken; altijd als zodanig aangeduid	~50.000 (Reza Pahlavi, verwijzend naar diaspora- en medische netwerken)

Afbeeldingen en beeldmateriaal

Foto's op deze site zijn afkomstig van Wikimedia Commons, persmateriaal of documenterende organisaties, en worden lokaal opgeslagen zodat een verbroken externe link niet stillietjes kan veranderen wat een pagina toont. Bijschriften vermelden wat wordt afgebeeld en, waar relevant, dat identificatie door de documenterende organisatie is gedaan en niet door ons. Wij publiceren geen grafische afbeeldingen van overledenen als er een portret van de familie beschikbaar is. Wij gebruiken geen gegenereerde beelden om een echte gebeurtenis, persoon of plaats weer te geven; waar een illustratie is gegenereerd, wordt dit vermeld.

Vertaling

Pagina's worden gepubliceerd in 41 talen. Vertalingen worden machinaal ondersteund en vervolgens gecontroleerd op terminologie, namen en cijfers, die nooit worden gelokaliseerd naar andere getallen. Waar een vertaalde pagina achterloopt op het Engelse origineel, is de Engelse versie de gezaghebbende versie. Meld een vertaalfout aan het correctieadres; locatie en URL zijn voldoende.

Onafhankelijkheid en financiering

Deze site ontvangt geen financiering van enige overheid, politieke partij, ballingenorganisatie — waaronder de Mojahedin-e Khalq en de NCRI — of commerciële sponsor. Het bevat geen advertenties en accepteert geen donaties. Inhoud wordt vrijgegeven onder Creative Commons Naamsvermelding 4.0, zodat het kan worden gekopieerd, vertaald en opnieuw gepubliceerd zonder toestemming, ook door partijen die het er niet mee eens zijn.

Wat wij niet doen

- Wij accepteren geen donaties.
- Wij nemen geen redactionele aanwijzingen van enige overheid, partij, ballingengroep of NGO.
- Wij publiceren geen namen onder druk van families die om privacy vragen.

Onafhankelijkheid

Geen overheid, partij, bannelingenfractie, ngo of donor heeft redactionele controle. De site accepteert geen advertenties en geen donaties. Beheerders besteden hun tijd vrijwillig.

Fotografie & licenties

Foto's van Wikimedia Commons worden gereproduceerd onder de vermelde licenties met naamsvermelding. Afbeeldingen van BBC, Reuters, AP, AFP en Sipa via Le Monde worden gereproduceerd onder redelijke gebruiksvoorwaarden voor redactionele doeleinden ter documentatie van ernstige mensenrechtenschendingen, met naamsvermelding waar bekend.

AI-gebruik

Generatieve AI wordt alleen gebruikt voor vertaalkladvoorstellen en kopijredactie van materiaal met bronvermelding. Geen door AI verzonden citaat, afbeelding of identiteit verschijnt op deze site. Elk feit heeft een door mensen gecontroleerde primaire bron.

Datasets

- **Genoemde slachtoffers** — iranholocaust.org/data/victims.json
- **Tijdslijn, 1979-2026** — iranholocaust.org/data/timeline.json
- **Kernfeiten** — iranholocaust.org/data/key-facts.json
- **Genoemde entiteiten** — iranholocaust.org/data/entities.json
- **Bronvermeldingen** — iranholocaust.org/data/citations.json
- **Vergelijkende wreedheidsgegevens** — iranholocaust.org/data/comparison.json

Citaat: iranholocaust.org, "De Karmozijnrode Winter: onderdrukking van de opstand van 2025-26 in de Islamitische Republiek Iran" (09 September 2026). <https://iranholocaust.org/report.pdf>. Licentie CC BY 4.0.